

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 92. Legatus a Synodi inchoatione a Cæsare præpeditus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

Ecclesia Cathedrali aulæis exornaretur, nec non Pontifici ac Cæsari, quantumvis absentibus, sedes designaretur, Mendozæ vero Cæsaris Legato ceteris honoratior tribueretur locus. Tum etiam de loci prærogativa agebatur; Episcopi enim Germaniæ, cum pariter & ipsi essent Imperii Principes, id sibi deberi asserebant, ut non Episcopos modo, sed aliarum etiam nationum Archiepiscopos præcedant, cum id in Ordinum Imperii conventibus usu veniat, ac insuper Episcopi, qui non sunt Imperii Principes, non nisi detecto capite illos affari soleant. Hanc in rem recensebatur, quod anno superiori inter Eychstetensem Episcopum, & Corcyrensem ac Hydruntinum () Archiepiscopos ejusmodi contentio fuerit exorta, his addebant alii, quod in ipso Pontificis sacello Episcopi, si Ducum sunt Oratores, Archiepiscopos præcedant, eoque multo magis ipsis Principibus ea eminentia debeatur: nec tamen visum fuit Patribus, quicquam de hac controversia decidere, totumque hoc negotium rejiciebatur ad tempus, quo frequentior esset Patrum Senatus, atque Hispaniæ & Franciæ Legati adventassent, quorum sententiæ hac super re exquiri possent.*

§. XCII.

Legatus a Synodi inchoatione a Cæsare præpeditus.

Post-

(*) Paulus Sarpus, ex quo Continuator totum descripsit, habet Tarentinum, quod ab Hydruntio longe diversum est, Tarentum enim est Hydruntinæ Provinciæ urbs.

Hist. Eccles. Tom. XXXVIII.

Y

Sæc. XVI.
A.C. 1545.

Pall. l. 5. c. 12.
#. 1. & 2.

Postquam Farnesius Cardinalis hortantibus Tridentinis Patribus Wormatiam venerat, mox Cæsarem ac Regem Romanorum adiit, diuque cum utroque Principe de celebranda Synodo contulit, hæc exponens: „Legati, qui jam ultra bi-
„mestre Tridenti hærent, tandem Syno-
„dum aperiendi potestatem a Papa rece-
„perunt, illam tamen hucusque semper
„distulerunt, donec de rebus in Ratisbo-
„nensi conventu gerendis nuntium acce-
„pissent. „ Ad hæc Imperator, qui antea,
ut inquit Pallavicinus, se Concilii aucto-
rem ostentaverat, dum illud Germanis ac-
ceptum crediderat, tunc alio jam vocem
deflexit, Legatoque respondit: „ Mihi sat
„persuasum est, quod hæresibus, quæ uni-
„ce ad meam & Pontificiam auctoritatem
„penitus evertendam collimant, prom-
„ptum sit opponendum remedium, nec
„tamen propterea irritandi sunt Prote-
„stantes, quorum potentia merito formi-
„danda est. „ His dictis Cæsar Legatum
ad Granvellanum misit, ut ab eo de illius
sententia plenius instrueretur: verum Far-
nesius nec ab illo magis liquidam accepit
notitiam; Granvellanus enim hæc duntaxat
Legato exposuit, quod Protestantes,
cum in hoc Concilio suam doctrinam con-
demnari facile prospicerent, abs dubio ad
arma sint conclamaturi, non modo, ne in-
ermes ipsi deprehenderentur, sed ut Ca-
tholicos opprimerent, bellumque in Ita-
liam

liam inferrent, quin imo timendum, ne for-
 te Romam, Religionis arcem, sibi semper
 exosam sint invasuri: his igitur malis
 prospicere Pontificis est, eo potissimum
 nomine, quod nullum auxilium a Catho-
 licis Germaniæ Principibus quibus nervi
 animique deficiunt, sperandum sit, Cæsa-
 ri quoque, qui tot thesauris in bella, præte-
 rita profusis exhaustus est, nil reliqui ma-
 neat, quod offerat, nisi se ipsum. Eadem
 ferme Romanorum Rex præsentis Othone
 Truchsessio respondit Cardinali Legato.

Farnesius mox Cæsar's artificia detexit,
 atque haud obscure intellexit, quod ejus
 consilia eo abirent, ut dilata Synodo cun-
 cta, quæ posset, subsidia a Protestantibus
 extorqueret, vel saltem Pontificem indu-
 cere posset ad suppeditandas pecuniarum
 & militum suppetias, quibus eosdem, si
 hostilia molirentur, in officio continere
 posset: e contra vero Synodo jam semel in-
 choata Cæsar merito timeret, ne Prote-
 stantes ultra in comitiis comparere, vel
 ea, quæ præstare rogarentur, concedere
 renuerent, pro in Concilium differre inten-
 deret, illud vero vel inchoare vel dissolve-
 re, prout rerum suarum ratio ac vicissitu-
 do exigit, eidem liberum esset: verum hæc
 Cæsar's consilia Legatum eo majori ad-
 miratione defixum tenebant, quo minus
 eidem tunc periculum a Turcis immine-
 ret, cum Galliarum Rex Constantinopo-
 lim Oratorem decrevisset, qui cum Sulta-

Sæcul. XVI.
 A.C. 1545.

Sæcul. XVI.
A. C. 1545.

no de induciis ageret. Posthæc idem Legatus sermonem deflexit ad illa mandata, quibus Neapolis Pro-Rex hujus Regni Episcopis ad Concilium accedere inhibuit. Ad hæc autem reposuit Imperator, id se incio fuisse attentatum, de cetero hujus Pro-Regis rationes se sedulo discussurum.

§. XCIII.

Legati ob Cæsaris molimina turbati.

*Pallav. l. c.
n. 6. & 7.*

Cuncta hæc Farnesius Tridentinis Legatis significabat, unde illi Synodi celebrationem omnino maturandam esse probe prospexerant, ut quantocius omnibus Cæsaris consiliis obviari, ejusque molimina præverti possent: Hanc ob rem datis ad Papam literis eidem exponebant, quod graviter commoti essent malis, quæ ex Concilii dilatione nasci possent, cum abs dubio Pontifex infimularetur, quod promissorum facilitati raro operis constantia fidesque adfuerit, si vero, prosequerentur Legati, Synodus in vitis Principibus celebratur, tunc sat exiguus erit confluentium numerus, nec ipsum etiam Concilium dici poterit Oecumenicum, cum Episcopi, qui in horum Principum dititionibus Ecclesias regunt, abs dubio a Synodo abessent. Postrema hæc ratio ceteris prævalere videbatur, eo quod Galliarum Rex parum Synodo faveret, ejusque Legatus Grignanus nomine, potius Doctorum consultationem de fidei articulis constituendam quam Synodum esse celebrandam Wormatiæ enuntiaffet.

Ce-